

‘Die beste loopbaanadvies wat ek gekry het, was om nooit lae verwagtinge van jouself te hê nie.’

CHRISTINE TAYLOR DOEN meer as baie ander mense. Sy is die bestuurder van Nuwe-besigheidsontwikkeling en Kontrakte by Panorama Medi-Clinic – ’n private hospitaal met 380 beddens in Kaapstad. Sy is ook vise-president van die SA Raad vir Sakevroue, sy studeer deelyds, sy hou ’n huishouding aan die gang en vind graag nuwe maniere om dinge te doen.

Een van haar take by die Panorama Medi-Clinic is om waardetoevoegende kliëntverbintenisprogramme te ontwikkel en in werking te stel – soos ’n Senior Program vir Mense bo 60 (wat na ander hospitale in die groep uitgerol is) en ’n Vroue-gesondheidsprogram.

“Hierdie programme vorm deel van ons sagtebenaderingsdienste. Ons bou verhoudings met groepe mense deur ondersteu-

ningsdienste te bied en inligting te deel.”

Sy sê haar ervaring van die kompleksiteit van gesondheidsdienste in die openbare sektor (sy het haar loopbaan by Tygerberg-hospitaal begin) sowel as private sektor het gehelp om haar vir hierdie rol voor te berei.

“Gesondheidsorgdienste is kompleks. Ons vervaardig nie iets nie – ons verskaf ’n diens en ons werk met mense se lewens. Foute kan nie maklik herstel word nie.

“Ons werk met ’n wye verskeidenheid rolspelers – van pasiënte en verpleegpersoneel tot dokters, ondersteuningsdienste, sekuriteit, administrasie en skoonmakers. Ons het diensverskaffers op kontrak. Ons het allerhande soorte pasiënte, van dié wat terminaal siek is tot by dié wat vir estetiese prosedures inkom. Siek pasiënte is kwesbaar en hulle kom met gesinne. Daarby moet die hospitaal soos ’n sakeonderneming bestuur word en wins maak.”

Wat bring sy na die tafel toe? Christine sê dit is haar vermoë om nuwe maniere te vind om dinge te doen en haar passie om mense te ontwikkel. Die ontwikkeling van mense vorm vir haar deel van die bestuur van ’n suksesvolle hospitaal. Sy vind vervulling in die afrigting van mense “omdat die afrigting wat jy aan een persoon bied ’n uitkrinteffek deur ’n hele organisasie kan hê”. Sy hou veral daarvan om middelvlakbestuurders af te rig en om haar toe te spits op personeel wat van spesialis- na bestuursposte beweeg.

“Ná my studies by die Universiteit van Stellenbosch het ek nog altyd kort kursusse gedoen. Maar in 2003 doen ek toe USB Bestuursontwikkeling se Seniorbestuursprogram. Dit het my lewe verander. Dit het my bekend gestel aan stelsel-denke, die ekonomie en ander vakgebiede. Dit het die wêreld vir my oopgemaak en gewys daar is

Tot baie dinge in staat

Om ander te help. Dit is in wese wat Christine Taylor doen. En sy doen dit in verskillende rolle – van bestuurder by 'n hospitaal tot by ma, student, afrigter en sakevrou. AMANDA MATTHEE het met haar gesels.

soveel meer as waarvan ek bewus was.”

Christine is in 'n rolstoel vandat sy drie jaar oud was as gevolg van polio. “Ek ken nie 'n ander manier van leef nie. Die ding is dat ander mense dikwels mense in rolstoel as anders beskou. Daarom moet jy bewys dat jy net so bekwaam is as hulle deur 'n sukses van jou loopbaan te maak.”

Christine het reeds sukses op verskillende gebiede behaal. Sy was in 2008 die gesamentlike wenner in die korporatiewe kategorie van die SA Raad vir Sakevroue se Sakevrou van die Jaar-kompetisie. Sy

ontvang Springbokkleure in tafeltennis terwyl sy haar BA in Tale en Sielkunde by die Universiteit van Stellenbosch doen. En sy is tans besig met 'n Sertifikaat in Afrigting by USB Bestuursontwikkeling (USB-BO) by die Universiteit van Stellenbosch Bestuurskool.

“Vroue is suksesvol in sake omdat hul hart daarin is. Die beste loopbaanadvies wat ek gekry het, was om nooit lae verwagtinge van jouself te hê nie. Jy sal nooit weet waartoe jy in staat is as jy nie grense oorsteek nie.” a

Besoek www.usb-ed.com/ vir meer inligting oor kursusse van USB Bestuursontwikkeling (USB-BO)

FOTO'S: AMANDA MATTHEE

Meer oor Christine

Waar het sy grootgeword? Sy is gebore en getoë in Kaapstad. Sy woon nog haar hele lewe lank in Kaapstad behalwe vir twee 'dwalinge' na Pretoria en Bloemfontein. “Gelukkig het ek my pad teruggevind.”

Gesinslewe? Sy en haar man het twee volwasse kinders – Marc, 'n persoonlike afrigter, en Amy, 'n student. Hulle kuier graag naweke by hul strandhuis in Melkbosstrand en hou van reis. “Om 'n ma te wees is die beste opleiding vir 'n korporatiewe pos. Jy moet 'n honderd dinge gelyk doen en dan moet jy nog taktvol ook wees.”

Wat sal sy doen as sy vir een dag lank die hospitaal kan bestuur?

“Ek sal elke persoon meer bewus maak van sy of haar spesiale bydrae tot die sukses van hierdie hospitaal.”

Wat sal sy doen as sy vir een dag lank die planeet kan bestuur?

“Ek sal mense meer bewus maak van die belangrikheid van kommunikasie – eerlike, oop en doeltreffende kommunikasie.”

Enige spesifieke rolmodelle? “Niemand spesifiek nie, eerder aspekte van mense soos Mandela, Helen Zille en my eie man.”

Wat maak haar gelukkig? “As my gesin gelukkig is, is ek gelukkig. Ek is ook gelukkig as ek 'n verskil in iemand se lewe kan maak. Onregverdigheid maak my baie ongelukkig.”

Haar wens vir die toekoms? “Ek het 'n passie vir die ontsluiting van potensiaal – my eie sowel as dié van ander mense.” Sy wil graag verder studeer in afrigting en eendag 'n private afrigtingspraktik begin om nuwe bestuurders, entrepreneurs en die eienaars van klein onderneemings te help.

